

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATAREA DISCRIMINĂRII
AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ**

București, Piața Valter Mărăcineanu nr. 1-3, et. 2, tel/fax: +40-21-3126578, e-mail: suport@cncd.org.ro

**HOTĂRÂREA NR. 120
din data de 06.04.2012**

Dosar nr.: 231/2011

Petiția nr.: 3879 din data de 29.06.2011

Petent: C. B. R. G.

Reclamat: M. L. - Comisar șef în cadrul Inspectoratului de Poliție al județului Cluj

Obiect: Interzicerea portului de bijuterii sau alte accesorii la uniforma de poliție în timpul serviciului, victimizare

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului

I.1.1. C. B. R. G., loc. Cluj Napoca, str. ...

I.2. Numele, domiciliul, reședința sau sediul reclamatului

I.2.1. M. L. - Comisar șef în cadrul Inspectoratului de Poliție al județului Cluj, cu sediul în ...

II. Obiectul sesizării și descrierea presupusei fapte de discriminare

2.1. Prin petiția înregistrată cu nr. 3879 din data de 29.06.2011, petentul susține că reclamatul a interzis portul bijuteriilor la uniforma de poliție în timpul serviciului.

III. Procedura de citare

3.1. Urmare plângerii nr. 3879 din 29.06.2011, prin adresa nr. 3959/04.07.2011, Colegiul a solicitat punctul de vedere al domnului Bodea Ioan, agent principal în cadrul Inspectoratului General de Poliție al județului Cluj-Secția 1 și domnului Looor Vlad, inspector în cadrul Inspectoratului de Poliție al județului Cluj-Secția 1

3.2. În temeiul art. 20, alin.4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării a îndeplinit procedura de citare a părților.

3.3. Prin adresa cu nr. 3879/29.06.2011 a fost citat petentul, iar prin adresa nr. 3958/04.07.2011 a fost citat reclamatul pentru data de 12.07.2011. Prin adresa nr. 4248/18.07.2011 petentul a solicitat un nou termen în vederea

audierii. Părțile au fost recitate pentru termenul stabilit de Consiliu, la data de 01.09.2011.

3.4. Prin citații, Consiliul a solicitat părților să își prezinte punctul de vedere precum și orice mijloace de probă referitoare la obiectul petiției, respectiv al susținerilor.

IV. Susținerile părților

Susținerile petentului

4.1.1. Prin adresa nr. 3879/29.06.2011, petentul susține că șeful secției 1 a interzis portul bijuteriilor la uniforma de poliție în timpul serviciului.

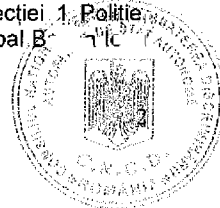
4.2. Petentul afirmă că în luna august 2010 se afla în biroul inspectorului Lt. Vl. A. împreună cu Br. Lt. , coleg în aceeași tură, unde a intrat comisarul Șef M. Lt. - șeful secției 1 poliție care, după ce i-a privit, a avut un schimb de replici și anume: „Să nu vă mai văd cu lăntișoare la gât și brațări la mâini și niciun fel de bijuterii, respectiv verighete și inele”. Petentul a răspuns, că este creștin ortodox și la acel lăntișor are crucea care reprezintă răstignirea mântuitorului Iisus Christos, simbolul credinței sale ortodoxe și nu poate renunța la acesta, asemenea au răspuns și colegii săi, după care reclamatul a continuat să le spună: “Mă voi ați înțeles? și a mai adăugat: *Ce cruce mă? aia o porți acasă mă, nu la uniformă*”

4.1.3. Petentul susține că acela a fost debutul situației conflictuale, a urmat hărțuirea bilunară, urmăriri prin diverse mijloace și prin diverși polițiști pentru a-l prinde în neregulă la locul de muncă, amenințări cu pierderea locului de muncă, anchete de tip comunist, imixtiuni ilegale în activitatea profesională, limbaj de tipul stăpân-sclav, cercetări prealabile, ordine ilegale de îndeplinit și multe altele, toate pentru a-și pierde locul de muncă, pentru a fi dat afară din poliție. Prin adresa nr. 5068 din 01.09.2011, invocă victimizarea sa, deoarece urmare a depunerii unei petiții la C.N.C.D., a rezultat destituirea sa din poliție.

Susținerile domnului Lt. Vl. A.

4.2.1. Prin adresa nr. 4187 din 13.07.2011 arată că îndeplinește funcția de ofițer desemnat la conducerea Formațiunii de Ordine Publică din cadrul secției 1 Poliție, iar petentul este unul dintre agenții de siguranță publică care-și desfășoară activitatea în cadrul aceleiași formațiuni, la Compartimentul de Siguranță Publică și Patrulare. Susține că faptele sesizate s-au petrecut în urmă cu aproximativ un an și le-a considerat lipsite de importanță, nu își mai amintește în detaliu cele întâmplate.

4.2.2. Referitor la perioada în care s-au întâmplat cele sesizate precizează că nu își amintește cu exactitate perioada, dar crede că a fost în cursul lunii iunie 2010, deoarece în cursul lunii iulie s-a aflat în concediu de odihnă, iar în cursul lunii august 2010 a fost detașat în interes de serviciu la I.P.J. Constanța, prin urmare nu se afla la serviciu. Într-una din zilele din acea perioadă, în timpul orelor de program, se afla în biroul său împreună cu șeful Secției 1 Poliție, domnul comisar Șef M. Lt. , cu domnul Agent Principal B.

și cu domnul Agent Șef C. [redacted] Ră [redacted], toți fiind îmbrăcați în uniforma de serviciu. Șeful secției a observat că cei doi agenți (C. [redacted] Ră [redacted] (petent) și B. [redacted] [redacted]) purtau bijuterii sau accesorii civile la uniformă. Având în vedere existența unei dispoziții emisă de șeful I.P.J. Cluj, (nr. 483873 din 07.06.2010) prin care se interzice portul de bijuterii și alte astfel de accesorii la uniforma de serviciu, acesta le-a atras atenția.

4.2.3 Personal nu i s-a atras atenția cu privire la acest aspect pentru că nu poartă niciodată bijuterii de niciun fel în mod vizibil la uniforma de serviciu iar șeful secției nu i-a făcut niciodată observații în prezența lucrătorilor față de care are atribuții de îndrumare, control, coordonare, etc.

4.2.4 De asemenea, nu își mai amintește ce bijuterii purtau cei doi, lăntișoare, brățări, cruciulițe etc. Totodată, susține că, nu a avut niciun moment senzația că șeful secției ar fi făcut observația respectivă pentru că petentul purta un simbol creștin. Acea observație a fost făcută în considerațiunea unei dispoziții a șefului I.P.J. Cluj, nefiind vorba de o dispoziție emisă „ad-hoc” de șeful secției. Aceeași observație a fost făcută cu alte ocazii și altor lucrători din cadrul Secției, nu are cunoștință și nu a auzit despre existența vreunor aspecte de discriminare pe teme de religie sau alt teme, la adresa petentului sau la adresa altor lucrători, din partea conducerii Secției 1 Poliție, a conducerii Poliției Municipiului Cluj-Napoca sau a conducerii I.P.J. Cluj sau din partea oricărei alte persoane care-și desfășoară activitatea în acea instituție.

Susținerile domnului B. [redacted] [redacted]

4.3.1 Prin adresa nr. 4188 din 13.07.2011, domnul Bodea Ioan cu gradul profesional de Agent Principal de poliție și cu funcția de agent de siguranță publică arată că, în una din zilele verii anului 2010, fără să poată preciza data exactă, în timpul orelor de serviciu, se afla în biroul Inspectorului L. [redacted] V. [redacted] Al. [redacted], șeful Formațiunii de Ordine Publică, pentru a discuta unele probleme de serviciu. La un moment dat a intrat în birou petentul, iar după câteva momente a intrat și șeful Secției 1 Poliție, Comisar șef M. [redacted] L. [redacted]. În timp ce se îndrepta către ieșire, șeful secției a observat că purta un lăntișor de aur la gât care se vedea puțin pe sub cămașă și i-a atras atenția cu privire la acest aspect, solicitându-i remedierea problemei. Aceeași observație i-a fost făcută și petentului. A părăsit biroul fără a protesta deoarece știa că există o dispoziție a șefului I.P.J. Cluj care interzice portul bijuteriilor la uniforma de serviciu, aspect prevăzut și în statutul funcționarului public.

4.3.2 Precizează faptul că nu purta cruciulița la lăntișor, ci purta un medalion, nu a rămas niciun moment cu impresia că observațiile respective au fost făcute pentru că ar fi vorba de simboluri creștine și nu are cunoștință despre existența vreunor atitudini discriminatorii din partea nici unei persoane pe teme de religie sau pe alt teme în cadrul subunității în care-și desfășoară activitatea.

Susținerile domnului M. [redacted] [redacted]

4.4.1 Prin adresa nr. 4176 din 13.07.2011, domnul M. [redacted] L. [redacted] având gradul de comisar șef de poliție și fiind șeful Secției 1 poliție din cadrul Poliției municipiului Cluj-Napoca, a formulat un punct de vedere cu privire la

aspectele sesizate prin care solicită ca CNCD să constate că nu se face vinovat de acte de discriminare pentru următoarele motive:

-în data de 09.06.2010, dispoziția menționată a fost prelucrată întregului efectiv al Secției 1 poliție pe baza de semnătură, inclusiv petentului;

-nu a solicitat polițiștilor din subordine să nu poarte bijuterii în timpul liber;

-nu își amintește să fi atras atenția petentului în luna august 2010 sau altui polițist că poartă bijuterii și cruciulițe.

4.4.2 De fiecare dată când a prelucrat dispozițiile pe linie de portul uniformei în timpul serviciului, nu a interzis portul cruciulițelor, nu a invocat probleme de religie, ci a transmis conținutul dispozițiilor, respectiv interzicerea portului bijuteriilor la uniforma de polițist în timpul serviciului.

4.4.3 Reclamatul consideră că nu a comis acte de discriminare.

4.5.1 Prin adresa nr. 6931 din 13.decembrie 2011, Inspectoratul de Poliție Județean Cluj a prezentat punctul său de vedere prin care a comunicat următoarele aspecte cu privire la sesizarea înaintată de petent:

-petentul a încetat la data de 05.08.2011 raporturile de serviciu cu I.P.J. Cluj, fiind pusă în aplicare Dispoziția șefului I.P.J. Cluj nr. 51/22.07.2011 de destituire din poliție, în urma cercetării prealabile a abaterile disciplinare comise în timpul serviciului în noaptea de 17/18 martie 2011 și a analizei efectuate de către Consiliul de Disciplină. Sancționarea disciplinară cu destituirea din poliție a petentului s-a bazat pe probe care au conturat vinovăția în comiterea de abateri disciplinare, pe antecedenta acestuia în materie disciplinară, neavând nici direct nici indirect vreo legătură cu unul din motivele enunțate de 6 din O.G. 137/2000, „că aparține unei anumite rase, naționalități, etniei, religii, categorii sociale sau unei categorii defavorizate, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a acesteia, într-un raport de muncă și protecție socială”;

-pe parcursul cercetării prealabile, a derulării procedurii în fața Consiliului de Disciplină, petentului i s-a respectat dreptul la apărare și de altfel toate drepturile conferite de actele normative în această materie.

4.5.2 În acest context petentul a contestat Dispoziția șefului I.P.J. Cluj nr. 51/22.07.2011, iar prin decizia motivată a inspectorului general al I.G.P.R. nr. 3984/05.08.2011, s-a dispus respingerea plângerii și aplicarea sancțiunii disciplinare de destituire din poliție dispuse de șeful inspectoratului.

4.5.3 Petentul avea posibilitatea contestării prezentei dispoziții prin formularea unei acțiuni în justiție, până în prezent, I.P.J. Cluj nu a fost citat în vreo cauză care să aibă ca obiect anularea prezentului act administrativ de sancționare.

4.5.4 Din probatoriul administrat pe parcursul cercetării prealabile, a rezultat că petentul, în noaptea de 17/18 martie 2011 între orele 22,00-6,00, a părăsit itinerariul de patrulare fără aprobarea vreunui factor de conducere și pentru a justifica indicatorii profesionali, în raportul de activitate a trecut ca persoană legitimată, un bărbat care la data respectivă era încarcerat în penitenciar; în consecință, activitatea nu corespunde realității.

4.5.5 Cercetarea prealabilă nu a fost efectuată de șeful Secției I - comisar șef L. M. sau ofițeri din cadrul acestei subunități din care făcea parte și petentul, ci de către adjunctul șefului Secției 7 Poliție. În urma cercetării

prealabile, șeful Poliției Municipiului Cluj Napoca a propus consultarea consiliului de disciplină, iar șeful inspectoratului a aprobat acest demers.

VI. Motivele de fapt și de drept

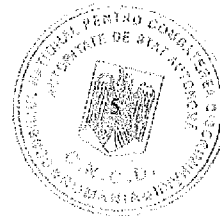
6.1. Coroborat actului normativ care reglementează prevenirea și combaterea tuturor formelor de discriminare precum și atribuțiile și domeniul de activitate al Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, Colegiul trebuie să analizeze în ce măsură obiectul petiției este de natură să cadă sub incidența prevederilor O.G. nr.137/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare. Astfel, Colegiul analizează în strânsă legătură în ce măsură obiectul unei petiții întrunește, în prima instanță, elementele art.2 al O.G. nr.137/2000, republicată, cuprins în Capitolul I Principii și definiții al Ordonanței și subsecvent, elementele faptelor prevăzute și sancționate contravențional în Capitolul II Dispoziții Speciale, Secțiunea I-VI din Ordonanță. În măsura în care se reține întrunirea elementelor discriminării, așa cum este definită în art. 2, comportamentul în speță atrage răspunderea contravențională, după caz, în condițiile în care sunt întrunite elementele constitutive ale faptelor contravenționale prevăzute și sancționate de O.G. nr. 137/2000, republicată.

6.2. Înalta Curte de Casație și Justiție, prin Decizia nr. 828 din 16 februarie 2009 a reținut că în economia Ordonanței nr. 137/2000 dispozițiile articolului 2 care definesc formele de discriminare (n.n.), "sunt consecutive celor din articolul 1 alin. (3), care prevăd cine este subiectul obligației de a respecta principiul egalității între cetățeni - garantat de art. 1 alin. (2) în exercitarea drepturilor constituționale ale cetățenilor: "Orice persoană juridică sau fizică are obligația să respecte principiile egalității și nediscriminării". Din coroborarea aceluiași texte (art. 1-2) rezultă obiectul discriminării: titularii drepturilor constituționale enumerate în special în art. 1 alin. (2), îngrădiți ori împiedicați în exercițiul lor. Așadar, în limitele atribuțiilor sale legale, CNCD este obligat să soluționeze orice plângere întemeiată pe dispozițiile art. 2 din O.G. nr. 137/2000 prin stabilirea existenței celor trei elemente sus menționate.

6.3. Din acest punct de vedere, Colegiul reține că petentul invocă vătămarea drepturilor sale prin interzicerea portului de bijuterii sau alte accesorii la uniforma de serviciu și încetarea raporturilor de serviciu cu I.P.J Cluj de către partea reclamată pe motiv că a îndrăznit să comenteze la ordinul dat de superiorul său, în sensul de a nu purta bijuterii la uniforma de serviciu.

6.4. Partea reclamată arată că există o dispoziție emisă de șeful I.P.J. Cluj, (nr. 483873 din 07.06.2010) prin care se interzice portul de bijuterii și alte astfel de accesorii la uniforma de serviciu.

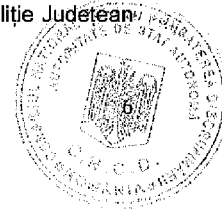
Astfel, în data de 09.06.2010, dispoziția menționată a fost prelucrată întregului efectiv al Secției 1 poliție pe bază de semnătură, inclusiv petentului. De fiecare dată când a prelucrat dispozițiile pe linie de portul uniformei în timpul serviciului, nu a interzis portul cruciulițelor, nu a invocat probleme de religie, ci a transmis conținutul dispozițiilor respectiv interzicerea portului bijuteriilor la uniforma de polițist în timpul serviciului.

6.5. Relativ la definiția discriminării astfel cum este reglementată în O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director precizează că, în situația persoanelor tratate diferit, tratamentul în speță este cauzat de apartenența lor la una dintre criteriile prevăzute în textul de lege, art. 2 din O.G. nr.137/2000, republicată. Colegiul director trebuie să analizeze dacă tratamentul diferit a fost indus din cauza unui criteriu prevăzut de art. 2 alin.1, respectiv rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, care să fi constituit elementul determinant în aplicarea acestui tratament. Colegiul director reține că art. 2 alin.1 nu conține o listă exhaustivă a criteriilor de discriminare deoarece, criteriile *expressis verbis* enumerate de lege sunt completate cu sintagma „sau orice alt criteriu” ceea ce, practic oferă posibilitatea reținerii și a altor criterii nespecificate de lege, în săvârșirea unei fapte de discriminare. Însă, oricare din aceste criterii circumstanțiate la situația particulară a persoanei care se consideră discriminată, trebuie să fi constituit elementul determinant în aplicarea tratamentului diferit în speță. Or, condiția criteriului ca motiv determinant trebuie interpretată în sensul existenței ca element care este concretizat, materializat și care constituie cauza actului sau faptului discriminatoriu, și care, în situația inexistenței, nu ar determina săvârșirea discriminării. Astfel, natura discriminării, sub aspectul ei constitutiv, decurge tocmai din faptul că diferența de tratament este determinată de existența unui criteriu, ceea ce presupune o legătură de cauzalitate între tratamentul diferit imputat și criteriul interzis de lege, invocat în situația persoanei care se consideră discriminată. Același raționament este aplicabil și în cazul discriminării indirecte, astfel cum este reglementată în art. 2 alin.3 din O.G. nr. 137/2000, cu precizarea că raportul de cauzalitate nu este direct, însă efectul unei măsuri sau practici neutre în aparență se repercutează asupra unor persoane aflate în situații comparabile, care se disting prin circumstanțierea unor criterii. Acest aspect rezultă din însăși definiția dată de legiuitor: „Sunt discriminatorii, potrivit prezentei ordonanțe, prevederile, criteriile sau practicile aparent neutre care dezavantajează anumite persoane, pe baza criteriilor prevăzute la alin.1, față de alte persoane, în afara cazului în care aceste prevederi, criterii sau practici sunt justificate obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a aceluia scop sunt adecvate și necesare. Astfel, Colegiul trebuie să analizeze din mijloacele de probă și înscrisurile aflate la dosar, în ce măsură se poate reține un raport de cauzalitate direct sau indirect între faptele imputate și criteriul invocat în cauză (convingeri religioase).

6.6. Colegiul reține că la dosar s-au depus de către ambele părți înscrisuri. Analizând actele dosarului, Colegiul director observă că în opinia petentului reclamatul a interzis portul portul de bijuterii sau alte accesorii la uniforma de serviciu, cum ar fi verigheta sau cruciuliță la lăntișor.

6.7. Partea reclamată arată că există dispoziția nr. 483.873 din 07.06.2010 a Șefului Inspectoratului, emisă pentru promovarea unei imagini favorabile instituției, creșterii prestigiului și autorității polițistului, precum și asigurării desfășurării în bune condiții a misiunilor ordonate, în temeiul art. 12, alin 4 din Regulamentul de organizare și funcționare al Inspectoratului de Poliție Județean

Cluj, care a dispus prelucrarea cu întreg efectivul a Ordinului M.A.I., nr. 236/30.09.2009, privind aprobarea Regulamentului pentru compunerea și portul uniformelor de poliție, precum și a Regulilor de aplicare a normelor de echipare, în vederea cunoașterii și aplicării acestora.

Colegiul director este de opinie că Ordinul nu se poate interpreta cum că, portul unei verighete sau a unui lăntșor cu simbol religios poate fi reținut ca fiind discriminare, deoarece reprezintă semnul unui statut special, dacă se poartă pe sub cămașă. Ordinul respectiv a fost interpretat în mod eronat de către petent în sensul în care nu se poate purta nici măcar verighetă și nici lăntșor pe sub cămașă. Simbolul religios cum ar fi cruciulița poate fi purtat pe sub cămașă nu la vedere, iar verigheta nu este o bijuterie, transmite un mesaj al unui statut, nu împieteează statutul polițistului. În situația în care reclamatul ar fi interzis portul unui simbol religios ar fi putut fi considerat ca fiind discriminatoriu, însă din declarațiile celor prezenți la respectivul incident, nu reiese faptul că intenția reclamatului ar fi fost de a interzice portul bijuteriilor cu simbol religios și pe sub cămașă în timpul serviciului, simbolul religios poate fi purtat sub cămașă nu la vedere, ostentativ.

Raportat la aspectele sesizate de petent, Colegiul director apreciază că, în speța supusă soluționării, acestea nu pot fi probate, în cauză neputând fi luate în considerare ca și dovezi susținerile petentului care nu au fost ulterior confirmate de declarații ale colegilor acestuia și nici prin alte mijloace de probă.

6.8. Colegiul director reține că petentul, prin adresa nr. 5068 din 01.09.2011, invocă victimizarea sa, deoarece urmare a depunerii unei petiții la C.N.C.D., a rezultat destituirea sa din poliție. Potrivit art. 2 alin 7 „constituie victimizare și se sancționează contravențional conform prezentei ordonanțe orice tratament advers, venit ca reacție la o plângere sau acțiune în justiție cu privire la încălcarea principiului tratamentului egal și al nediscriminării”. Din punctul de vedere înaintat de către Inspectoratul de Poliție Județean Cluj, reiese faptul că, sancționarea disciplinară cu destituirea din poliție a petentului s-a bazat pe probe care au conturat vinovăția în comiterea de abateri disciplinare, pe antecedenta acestuia în materie disciplinară, neavând nici direct, nici indirect vreo legătură cu prevederile cuprinse în art. 6 din O.G. nr. 137/2000.

6.9. Analizând înscrisurile dosarului, Colegiul director este de opinie că probele existente nu sunt de natură a indica prezumții de săvârșire a unor fapte de discriminare pe baza criteriului convingeri religioase. O atare prezumție ar fi trebuit să indice existența unei legături de cauzalitate directă sau indirectă între destituirea din poliție și criteriul convingeri religioase. Colegiul director reține că la baza destituirii petentului din poliție au stat fapte de natură disciplinară.

6.10. Colegiul director constată că nu există raport de cauzalitate între depunerea unei petiții la C.N.C.D. și destituirea petentului, deoarece la baza acesteia au stat fapte cu caracter disciplinar și nu săvârșirea unei fapte care să poată fi sancționată de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

**COLEGIUL DIRECTOR
HOTĂRĂȘTE:**

1. în privința faptelor sesizate nu se pot reține mijloace de probă care să determine incidența art. 2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;

2. nu există legătură de cauzalitate între depunerea unei petiții la C.N.C.D. și destituirea petentului din poliție;

3. clasarea dosarului;

4. o copie a hotărârii se va transmite părților.

VII. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VIII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, în termen de 15 zile de la data primirii, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

ASZTALOS CSABA FERENC – Membru

HÁLLER ISTVAN – Membru

NIȚĂ DRAGOȘ TIBERIU – Membru

STANCIU CLAUDIA SORINA – Membru

VASILE ALEXANDRU VASILE – Membru

Hotărâre Redactată. D.N.T., tehored. F.V.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

